

کنوانسیون برای پاسداری از میراث فرهنگی
ناملموس

پاریس، 17 اکتبر 2003

MISC/2003/CLT/CH/14

کنوانسیون برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس

کنفرانس عمومی سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد که از این پس یونسکو خوانده می‌شود، در سی و دومین نشست خود در تاریخ 29 سپتامبر تا 17 اکتبر 2003 در پاریس،

با ارجاع به اسناد بین‌المللی موجود در باره حقوق بشر، به ویژه اعلامیه جهانی حقوق بشر 1948، پیمان بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی 1966، و پیمان بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی 1966،

با توجه به اهمیت میراث فرهنگی ناملموس، همچون انگیزه اصلی تنوع فرهنگی و ضامن توسعه پایدار، چنانکه در توصیه نامه یونسکو در پاسداری از فرهنگ سنتی و عامه 1989، در اعلامیه جهانی یونسکو در تنوع فرهنگی 2001 و در اعلامیه استانبول 2002 که در سومین میزگرد وزیران فرهنگ تصویب شد، مورد تأکید فرار گرفته است،

با توجه به وابستگی متقابل و ریشه دار میان میراث فرهنگی ناملموس و میراث فرهنگی و طبیعی ملموس،

با عنایت به اینکه فرایندهای جهانی شدن و دگرگونی اجتماعی، همراه با شرایطی که این دو پدیده برای تجدید گفتگو بین جوامع ایجاد می‌کنند، همانند پدیده نابردباری، باعث ایجاد خطرهای وخیمی چون فرسایش، زوال، و نابودی میراث فرهنگی ناملموس نیز می‌شوند و این امر به خصوص به خاطر فقدان منابع لازم برای پاسداری از این میراث رخ می‌دهد،

با آگاهی از خواست جهانی و نگرانی مشترک نسبت به پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس بشریت،

با عنایت به اینکه جوامع، به ویژه جوامع بومی، گروه‌ها و، در برخی موارد، افراد، نقش مهمی در فراوری، پاسداری، نگهداری و بازآفرینی میراث فرهنگی ناملموس ایفا می‌کنند و بدین گونه موجب غنای تنوع فرهنگی و خلاقیت بشری می‌شوند،

نظر به تأثیر گسترده فعالیت‌های یونسکو در ایجاد اهرم‌های قانونی برای محافظت از میراث فرهنگی به ویژه کنوانسیون محافظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان 1972،

نظر بیشتر به اینکه هنوز هیچ سند چندجانبه الزام‌آوری در باره پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس وجود ندارد،

با توجه به اینکه لازم است پیمان‌های بین‌المللی، توصیه نامه‌ها و قطعنامه‌های موجود درباره میراث فرهنگی و طبیعی به طرز موثری توسط مقررات جدیدی در رابطه با میراث فرهنگی ناملموس غنی و تکمیل شوند،

با توجه به نیاز به ایجاد آگاهی افزون‌تر، به ویژه در نسل‌های جوان‌تر، از اهمیت میراث فرهنگی ناملموس و پاسداری از آن،

با توجه به اینکه جامعه بین المللی همراه با کشورهای متعهد این کنوانسیون باید، با روحیه ای سرشار از همکاری و کمک متقابل، به پاسداری از این میراث فرهنگی یاری کنند،

با یادآوری برنامه های یونسکو در باره میراث فرهنگی ناملموس به ویژه اعلان شاهکارهای میراث شفاهی و ناملموس بشریت،

با توجه به نقش ارزنده میراث فرهنگی ناملموس به عنوان یکی از عوامل نزدیک تر نمودن انسان ها به یکدیگر و تضمین تبادل و درک متقابل در میان آنان،

این کنوانسیون را در تاریخ هفدهم اکتبر 2003 تصویب می کند.

اول. مقررات کلی

ماده 1- اهداف کنوانسیون

اهداف این کنوانسیون عبارتند از:

الف- پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس؛

ب- تضمین احترام به میراث فرهنگی ناملموس جوامع گروه ها و افراد ذی ربط؛

پ- آگاهی رسانی در سطح محلی، ملی و بین المللی درباره اهمیت میراث فرهنگی ناملموس، و درباره تضمین قدردانی متقابل از آن؛

ت- تدارک برای همکاری و کمک بین المللی.

ماده 2- تعاریف

در اهداف این کنوانسیون،

1- «میراث فرهنگی ناملموس» به معنای رفتارها، نمادها، بیان ها، دانش ها، مهارت ها و نیز وسایل، اشیاء، مصنوعات دستی و فضاهای فرهنگی وابسته به آنها است - که جوامع، گروه ها و در برخی موارد افراد، آنها را به عنوان بخشی از میراث فرهنگی خود می شناسند. این میراث فرهنگی ناملموس که از نسلی به نسل دیگر منتقل می شود، پیوسته توسط جوامع و گروه ها در پاسخ به محیط، تعامل با طبیعت و تاریخ شان بازآفرینی میشود و حس هویت و تداوم را برایشان به ارمغان می آورد، و بدین ترتیب احترام به تنوع فرهنگی و خلاقیت بشری را ترویج می کند. در اهداف این کنوانسیون، تنها به آن گونه از میراث فرهنگی ناملموس توجه می شود که با اسناد بین المللی موجود حقوق بشر، شرایط احترام متقابل میان جوامع، گروه ها و افراد، و نیز توسعه پایدار هماهنگ باشد.

2- «میراث فرهنگی ناملموس»، چنانچه که در بند 1 در بالا تعریف شد، از جمله، در زمینه های زیر جلوه گر می شود:

الف- سنت ها و بیان های شفاهی، شامل زبان به عنوان رسانه میراث فرهنگی ناملموس؛

ب- هنرهای نمایشی؛

- پ- رفتارهاي اجتماعي، مراسم مذهبي و جشن ها؛
ت- دانش ها و رفتارهاي وابسته به طبيعت و عالم؛
ث- هنر هاي دستي سنتي.

3- واژه «پاسداري» به معنای اقداماتی به منظور تضمین دوام میراث فرهنگی ناملموس، شامل شناسایی، مستند سازی، پژوهش، حفظ، محافظت، ترویج، ارتقاء، انتقال، به ویژه از راه آموزش رسمی و غیررسمی، و نیز احیاء جنبه های مختلف چنین میراثی است.

4- «کشور های متعهد» به معنای کشورهایی است که به این کنوانسیون متعهد شده اند و این کنوانسیون در آن کشورها لازم الاجرا است.

5- این کنوانسیون در قلمرو های مذکور در ماده 33 نیز بدون تغییر قابل اعمال است که مطابق با شرایط مقرر در همان ماده متعهد این کنوانسیون می شوند. از این نظر، اصطلاح «کشور های متعهد» به آن قلمروها نیز اطلاق میشود.

ماده 3- وابستگی به دیگر اسناد بین المللی

هیچ چیز را در این کنوانسیون نمی توان به شکلی تعبیر کرد که:

الف- ایجاد تغییر در مقام یا کاهش در سطح محافظت از آثار میراث جهانی تحت کنوانسیون محافظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان 1972 کند، چنانچه یک فقره از میراث فرهنگی ناملموس به آن آثار ارتباط مستقیم داشته باشد؛ یا

ب- بر حقوق و وظایف کشور های متعهد که از اسناد بین المللی مربوط به حقوق مالکیت فکری یا مربوط به کاربرد منابع زیست شناسی و بوم شناسی ناشی می شوند و آن کشورها متعهد آن اسناد هستند، تاثیر گذارد.

دوم. نهادهای کنوانسیون

ماده 4- مجمع عمومی کشورهای متعهد

1- من بعد مجمعی عمومی از کشورهای متعهد تشکیل می شود که از این پس «مجمع عمومی» خوانده خواهد شود. مجمع عمومی هیئت حاکمه این کنوانسیون است.

2- مجمع عمومی هر دو سال یک بار جلسه عادی تشکیل خواهد داد. مجمع عمومی می تواند بنا بر تصمیم خود یا به درخواست کمیته بین الدول برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس و یا به درخواست حداقل یک سوم کشورهای متعهد، جلسه فوق العاده تشکیل دهد.

3- مجمع عمومی خود آیین نامه داخلی خود را اتخاذ خواهد کرد.

ماده 5- کمیته بین الدول برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس

1- کمیته بین الدول برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس که از این پس «کمیته» خوانده خواهد شد، به موجب این سند در داخل یونسکو تشکیل می شود. این کمیته متشکل از نمایندگان 18 کشور متعهد خواهد بود که به محض لازم الاجرا شدن این کنوانسیون طبق ماده 34، توسط کشورهای متعهد در جلسه مجمع عمومی انتخاب خواهند شد.

2- هنگامی که تعداد کشورهای متعهد کنوانسیون به 50 رسید، تعداد کشورهای عضو کمیته به 24 کشور افزایش خواهد یافت.

ماده 6- انتخابات و دوره عضویت کشورهای عضو کمیته

1- انتخاب کشورهای عضو کمیته تابع اصول نمایندگی جغرافیایی عادلانه و به صورت دوره ای خواهد بود.

2- کشورهای عضو کمیته توسط کشورهای متعهد کنوانسیون برای یک دوره چهارساله در جلسه مجمع عمومی انتخاب خواهند شد.

3- با این حال، دوره عضویت نیمی از کشورهای عضو کمیته که در نخستین انتخابات برگزیده شده اند، به دو سال محدود است. این کشورها در نخستین انتخابات به قید قرعه برگزیده خواهند شد.

4- هر دو سال، مجمع عمومی یک بار نیمی از کشورهای عضو کمیته را تجدید خواهد کرد.

5- همچنین، مجمع عمومی کشورهای عضو کمیته را به تعداد کرسی های خالی انتخاب خواهد کرد.

6- یک کشور عضو کمیته نمی تواند در دو دوره متوالی انتخاب شود.

7- کشورهای عضو کمیته نمایندگان خود را از میان افرادی ذی صلاح در زمینه های گوناگون میراث فرهنگی ناملموس برخواهند گزید.

ماده 7- وظایف کمیته

بدون صرف نظر از سایر اختیاراتی که به موجب این کنوانسیون بدان اعطا شده، وظایف کمیته عبارتست از:

الف- ترویج اهداف کنوانسیون و ترغیب و پایش اجرای آنها؛

ب- راهنمایی در باره بهترین عملکردها و توصیه اقدامات مربوط به پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس؛

ج- تهیه پیش نویس طرح استفاده از منابع صندوق، بر طبق ماده 25، و ارائه آن برای تایید مجمع عمومی؛

د- جستجوی راه هایی برای افزایش منابع صندوق و انجام اقدامات لازم بدین منظور طبق ماده 25؛

ه- تهیه دستورالعمل های اجرای این کنوانسیون و ارائه آن برای تایید به مجمع عمومی؛

و- بررسی گزارش های ارائه شده از سوی کشورهای متعهد طبق ماده 29 و خلاصه کردن آنها برای مجمع عمومی؛

ز- بررسی درخواست های ارائه شده از سوی کشورهای متعهد، و تصمیم گیری در باره آنها، طبق معیارهای مشخص انتخاب که توسط کمیته تعیین خواهند شد و به تایید مجمع عمومی خواهند رسید برای:

1- ثبت در فهرست ها و پیشنهادهای مذکور در مواد 16، 17 و 18؛

2- اعطای کمک بین المللی طبق ماده 22.

ماده 8- روش های کار کمیته

1- کمیته در مقابل مجمع عمومی پاسخگو خواهد بود و در باره تمام اقدامات و تصمیمات خود به آن گزارش خواهد داد.

2- کمیته آیین نامه داخلی خود را با رای اکثریت دو سوم اعضای خود اتخاذ خواهد کرد.

3- کمیته می تواند چنانچه لازم بداند به طور موقت هر چند دستگاه مشورتی به منظور خاص برای انجام وظایف خود تشکیل دهد.

4- کمیته می تواند از هر دستگاه عمومی یا خصوصی، و نیز از افراد خصوصی، که صلاحیت آنها در زمینه های گوناگون میراث فرهنگی ناملموس شناخته شده است، برای مشورت در باره موضوعات معین در جلسات خود دعوت کند.

ماده 9- به رسمیت شناختن سازمان های مشورتی

1- کمیته سازمان های غیردولتی را که صلاحیت آنها در زمینه میراث فرهنگی ناملموس شناخته شده است، برای تایید صلاحیت و ایفای نقش دستگاه مشاور برای کمیته به مجمع عمومی پیشنهاد خواهد داد.

2- کمیته معیارها و نحوه تایید صلاحیت را نیز به مجمع عمومی پیشنهاد خواهد کرد.

ماده 10- دبیرخانه

1- کمیته از کمک دبیرخانه یونسکو بهره مند خواهد شد.

2- دبیرخانه مدارک مجمع عمومی و کمیته و نیز پیش نویس برنامه جلسات آنها را تهیه، و از اجرای تصمیمات آنها اطمینان حاصل خواهد کرد.

سوم. پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس در سطح ملی

ماده 11- وظیفه کشورهای متعهد

هر کشور متعهد باید:

الف- اقدامات لازم برای تضمین پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود را انجام دهد؛

ب- از جمله اقدامات پاسداري مذکور در بند 3 ماده 2، عناصر گوناگون ميراث فرهنگي ناملموس موجود در قلمرو خود را با مشارکت جوامع، گروه ها و سازمان هاي غيردولتي ذي ربط شناسايي و تعريف خواهد نمود.

ماده 12- فهرست

1- براي تضمين شناسايي به منظور پاسداري، هر کشور متعهد با روشي منطبق با وضع خود، يک يا چند قهرست از ميراث فرهنگي ناملموس موجود در قلمرو خود را تهيه خواهد کرد. اين فهرست ها به طور منظم به روز خواهند شد.

2- هر کشور متعهد هنگام ارائه گزارش ادواري خود به کميته، طبق ماده 29، اطلاعات مربوط به اين فهرست ها را فراهم خواهد کرد.

ماده 13- ساير اقدامات براي پاسداري

براي تضمين پاسداري، توسعه و ترويج ميراث فرهنگي ناملموس موجود در قلمرو خود، هر کشور متعهد خواهد کوشيد تا:

الف- سياستي کلي به منظور ترويج کارکرد ميراث فرهنگي ناملموس در جامعه، و تلفيق پاسداري از اين ميراث را با طرح هاي برنامه ريزي اتخاذ کند؛

ب- يک يا چند دستگاه شايسته براي پاسداري از ميراث فرهنگي ناملموس را در قلمرو خود تخصيص يا تشکيل دهد.

ج- از مطالعات علمي، فني و هنري و نيز از روش هاي پژوهشي به منظور پاسداري موثر از ميراث فرهنگي ناملموس، به ويژه ميراث فرهنگي ناملموس در خطر، پشتيباني کند.

د- اقدامات حقوقي، فني و اداري و مالي مناسب را با اهداف زير تصويب کند:

1- پشتيباني از ايجاد يا تقويت نهاد هايي براي آموزش مديريت ميراث فرهنگي ناملموس و انتقال آن ميراث از طريق گردهم آبي ها و فضاهايي که براي نمايش يا بيان آن ميراث منظور شده اند؛

2- تضمين دسترسي به ميراث فرهنگي ناملموس حين رعايت مراسم متداول حاکم بر دسترسي به جنبه هاي خاص اين ميراث،

3- تاسيس نهادهاي مستند سازي براي ميراث فرهنگي ناملموس و تسهيل دسترسي به آنها.

ماده 14- آموزش، آگاهي رساني و ظرفيت سازي

هر کشور متعهد با استفاده از تمام طرق مناسب براي حصول امور زير کوشش خواهد کرد:

الف- تضمين شناخت، احترام و ارتقاء ميراث فرهنگي ناملموس در جامعه، به ويژه از طريق:

- 1- برنامه های مربوط به پرورش، آگاهی رسانی و اطلاع رسانی جهت عموم مردم و به ویژه برای جوانان؛
- 2- برنامه های خاص پرورشی و آموزشی در جوامع و گروه های ذی ربط؛
- 3- فعالیت های ظرفیت سازی برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس به ویژه مدیریت و پژوهش علمی؛ و
- 4- روش های غیر رسمی انتقال دانش؛

ب- آگاه نگه داشتن عموم از خطراتی که چنین میراثی را تهدید میکند، و از اقداماتی که برای اجرای این کنوانسیون انجام میشود؛

ج- ترویج آموزش برای محافظت از فضاهای طبیعی و اماکن یادبودی که وجودشان برای بیان میراث فرهنگی ناملموس لازم است.

ماده 15- مشارکت جوامع، گروه ها و افراد

هر کشور متعهد در چارچوب فعالیت های پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس خود، کوشش خواهد نمود تا مشارکت جوامع، گروه ها و انداللزوم، افرادی را که میراث فرهنگی ناملموس را آفریده، نگهداری کرده و انتقال می دهند در گسترده ترین حد ممکن تضمین کند و آنان را فعالانه در مدیریت این میراث دخالت دهد.

چهارم. پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس در سطح بین المللی

ماده 16- فهرست نمونه میراث فرهنگی ناملموس بشریت

1- برای تضمین نمود بهتر میراث فرهنگی ناملموس و آگاهی از اهمیت آن، و تشویق گفتگویی که در آن به تنوع فرهنگی احترام گذاشته شود، کمیته، بنابر پیشنهاد کشور متعهد ذی ربط، فهرستی نمونه از میراث فرهنگی ناملموس بشریت را تهیه کرده، به روز نگهداشته، منتشر خواهد کرد.

2- کمیته معیارهای تهیه، به روز کردن و انتشار فهرست نمونه را تنظیم کرده، برای تایید به مجمع عمومی ارائه خواهد داد.

ماده 17- فهرست میراث فرهنگی ناملموس نیازمند به پاسداری فوری

1- به منظور انجام اقدامات پاسداری مناسب، کمیته فهرستی از میراث فرهنگی ناملموس نیازمند به پاسداری فوری را تهیه کرده، به روز نگهداشته، منتشر خواهد کرد و چنین میراثی را بنا بر درخواست کشور متعهد ذی ربط در این فهرست ثبت خواهد نمود.

2- کمیته معیارهای تهیه، به روز کردن و انتشار این فهرست را تنظیم کرده برای موافقت به مجمع عمومی ارائه خواهد داد.

3- در موارد فوریت مفرط- که معیار های مشخص آن بنا بر پیشنهاد کمیته توسط مجمع عمومی مورد تایید قرار خواهد گرفت- کمیته می تواند، با مشورت کشور متعهد ذی ربط، یک فقره از میراث مربوط را در فهرست مذکور در بند 1، به ثبت رساند.

ماده 18- برنامه ها، طرح ها و فعالیت ها برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس

1- بر اساس پیشنهاد های ارائه شده توسط کشور های متعهد، و طبق معیار هایی که توسط کمیته تعیین خواهد شد و به تایید مجمع عمومی خواهد رسید، کمیته به صورت ادواری برنامه ها، طرح ها و فعالیت های ملی، منطقه ای و زیر-منطقه ای برای پاسداری از میراث را، که به عنوان بهترین بازتاب اصول و اهداف این کنوانسیون و جوابگویی نیازهای خاص کشورهای در حال توسعه شناخته است، انتخاب خواهد کرد و آنها را ترویج خواهد داد.

2- بدین منظور، کمیته درخواست های کمک بین المللی کشورهای متعهد برای تهیه این پیشنهاد ها را دریافت، بررسی و تایید خواهد کرد.

3- کمیته همراه با اجرای این طرح ها، برنامه ها و فعالیت ها، از طریقی که خود تعیین خواهد کرد اقدام به انتشار بهترین عملکردها خواهد نمود.

پنجم. همکاری و کمک بین المللی

ماده 19- همکاری

1- از نظر اهداف این کنوانسیون، همکاری بین المللی شامل، من جمله، تبادل اطلاعات و تجربه، اقدامات مشترک و ایجاد مکانیزم کمک به کشور های متعهد در تلاش آنها برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس است.

2- کشورهای متعهد، فارغ از قوانین ملی و عرف و رسوم سنتی خود، پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس به مصلحت کلی بشریت می دانند، و بدین منظور می پذیرند که در سطوح دو جانبه، زیر-منطقه ای، منطقه ای و بین المللی همکاری نمایند.

ماده 20- مقاصد کمک بین المللی

کمک بین المللی را می توان به خاطر مقاصد زیر اعطا کرد:

الف- پاسداری از میراث ثبت شده در فهرست میراث فرهنگی ناملموس نیازمند به پاسداری فوری؛

ب- تهیه فهرست ها به مفهوم مواد 11 و 12؛

ج- پشتیبانی از برنامه ها، طرح ها و فعالیت های انجام شده در سطوح ملی، زیر- منطقه ای و منطقه ای به منظور پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس؛

د- هر مقصود دیگری که کمیته ممکن است لازم بداند.

ماده 21- اشکال کمک بین المللی

کمکی که از سوی کمیته به کشور متعهد اعطا می شود طبق دستورالعمل ماده 7 و بنا بر توافق مذکور در ماده 24 اداره می شود و می تواند به اشکال زیر باشد:

الف- مطالعات مربوط به جنبه های گوناگون پاسداری؛

ب- تامین کارشناس و حرفه مندان؛

ج- آموزش همه کارکنان مورد نیاز؛

د- فراهم نمودن استاندارد سازی و سایر اقدامات؛

ه- ایجاد و بهره برداری از زیرساخت ها؛

و- تامین تجهیزات و دانش فنی؛

ز- دیگر اشکال کمک مالی و فنی، از جمله اعطای وام های کم بهره و بلاعوض عنداللزوم.

ماده 22- شرایط حاکم بر کمک بین المللی

1- کمیته روال بررسی درخواست های کمک بین المللی را تعیین خواهد نمود، و اطلاعاتی که باید همراه این درخواست ها ارائه شود، مانند اقدامات در نظر گرفته شده و مداخلات لازم را مشخص کرده، و هزینه آنها را نیز برآورد خواهد کرد.

2- در مواقع اضطراری، کمیته بررسی درخواست کمک را در اولویت قرار خواهد داد.

3- برای رسیدن به تصمیم، کمیته مطالعات و مشورت هایی را که لازم بدانند انجام خواهد داد.

ماده 23- درخواست کمک بین المللی

1- هر کشور متعهد میتواند، برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود، به کمیته درخواست کمک بین المللی ارائه دهد.

2- دو یا چند کشور متعهد می توانند چنین درخواستی را مشترکاً به کمیته ارائه دهند.

3- این درخواست باید شامل اطلاعات قید شده در بند 1 ماده 22، و همراه با مدارک لازم باشد.

ماده 24- نقش کشورهای متعهد ذی نفع

1- طبق مقررات این کنوانسیون، کمک بین المللی اعطا شده بنا بر توافق بین کشور متعهد ذی نفع و کمیته تنظیم خواهد شد.

2- علی القاعده، کشور متعهد ذی نفع، در حدود امکانات منابع خود، در هزینه اقدامات پاسداری که به خاطر آن کمک بین المللی فراهم شده است، سهم خواهد بود.

3- کشور متعهد ذي نفع بايد به کمیته گزارشي در مورد استفاده از کمک فراهم شده براي پاسداري از ميراث فرهنگي ناملموس خود ارائه خواهد دهد.

ششم. صندوق ميراث فرهنگي ناملموس

ماده 25- ماهيت و منابع صندوق

1- بدین وسیله «صندوق پاسداري از ميراث فرهنگي ناملموس»، که از این پس «صندوق» خوانده خواهد شد، تاسیس می شود.

2- این صندوق شامل صندوق هاي امانی است که طبق مقررات مالي یونسکو تاسیس می شوند.

3- منابع صندوق عبارت خواهند بود از:

الف- حق عضویت هاي پرداختي کشور هاي متعهد؛

ب- وجوهي که کنفرانس عمومي یونسکو بدین منظور اختصاص می دهد؛

ج- حق عضویت ها، هدایا یا ارثیه هاي اعطا شده توسط:

1- سایر کشورها؛

2- سازمان ها و برنامه هاي تحت پوشش سازمان ملل متحد به ویژه برنامه عمران ملل متحد، و نیز دیگر سازمان هاي بین المللي؛

3- دستگاه هاي دولتي یا خصوصي یا افراد.

د- هرگونه بهره حاصل از منابع صندوق؛

ه- درآمد حاصل از جمع آوري وجوه، و درآمد حاصل از رویداد هايي که به نفع صندوق برگزار می شوند؛

و- دیگر منابع درآمدي که کسب آن بر طبق مقررات صندوق، که کمیته تعیین خواهد کرد، مجاز است.

4- تصمیم کمیته در مورد استفاده از منابع، بر اساس رهنمود هايي می باشد که مجمع عمومي تدوین می کند.

5- کمیته می تواند حق عضویت و سایر انواع کمک را براي مقاصد کلي و اختصاصي مربوط به طرح هاي ویژه بپذیرد مشروط بر آن که کمیته با آن طرح ها موافقت کرده باشد.

6- حق عضویت پرداختي به صندوق نمی تواند تحت هیچ گونه شرط سياسي، اقتصادي و غیره باشد که با اهداف این کنوانسیون ناسازگار است.

ماده 26- حق عضویت کشورهای متعهد به صندوق

1- فارغ از هرگونه کمک داوطلبانه اضافي، کشورهای متعهد این کنوانسیون می پذیرند که حداقل هر دو سال یک بار مبلغی به عنوان حق عضویت به صندوق بپردازند که میزان آن درصدي ثابت براي همه کشورها است و توسط مجمع عمومي تعیین می شود. این تصمیم

2- با این حال، هر کشور مذکور در ماده 32 یا در ماده 33 این کنوانسیون می تواند، هنگام ارائه اسناد مربوط به تایید، پذیرش، موافقت یا الحاق خود، ادعا کند که مقید به مفاد بند 1 این ماده نخواهد بود.

3- هر کشور متعهد این کنوانسیون که ادعای مربوط به بند 2 این ماده را کرده باشد، باید بکوشد تا انصراف خود از ادعای مذکور را به دبیر کل یونسکو اطلاع دهد. با این حال، انصراف از این ادعا تا تاریخ گشایش جلسه بعدی مجمع عمومی در خصوص بدهی حق عضویت آن کشور مدیون است لازم الاجرا نخواهد بود.

4- برای اینکه کمیته بتواند فعالیت های خود را با کارآیی برنامه ریزی کند، باید حق عضویت کشورهای متعهد این کنوانسیون که ادعای مربوط به بند 2 این ماده را کرده اند، به طور منظم و حداقل هر دو سال یک بار پرداخت شود و مبلغ آن باید حتی الامکان نزدیک به میزان حق عضویتی باشد که در صورت مقید بودن آن کشورها به بند 1 این ماده، باید پرداخت می شد.

5- هر کشور متعهد این کنوانسیون که حق عضویت اجباری یا اختیاری سال جاری یا سال تقویمی قبل از این سال آن به تعویق افتاده باشد، واجد شرایط عضویت در کمیته نیست؛ این شرط شامل نخستین دوره انتخابات نمی شود. دوره عضویت چنین کشوری که از قبل عضو کمیته شده است، در هنگام انتخابات مذکور در ماده 6 این کنوانسیون به پایان خواهد رسید.

ماده 27- کمک های اختیاری اضافی به صندوق

کشورهای متعهدی که مایلند علاوه بر حق عضویت پیش بینی شده در ماده 26، مبلغی نیز داوطلبانه به صندوق بپردازند، باید در اسرع وقت، کمیته را از تصمیم خود آگاه سازند تا کمیته بتواند فعالیت های خود را مطابق آن برنامه ریزی کند.

ماده 28- فعالیت های بین المللی برای افزایش موجودی صندوق

کشورهای متعهد تا حد امکان از فعالیت های بین المللی برای افزایش موجودی صندوق که تحت پشتیبانی یونسکو سازماندهی میشود، حمایت خواهند کرد.

هفتم. گزارش ها

ماده 29- گزارش های کشورهای متعهد

کشورهای متعهد، باید گزارش هایی، با رعایت شکل و موعد هایی که کمیته تعیین خواهد کرد، در مورد اقدامات قانونی، مقرراتی و دیگر اقداماتی که برای اجرای این کنوانسیون انجام داده اند، به کمیته ارائه دهند.

ماده 30- گزارش های کمیته

1- کمیته بر اساس فعالیت های خود و گزارش های کشورهای متعهد مذکور در ماده 29، گزارشی تهیه کرده و در هر یک از جلسات مجمع عمومی ارائه خواهد داد.

2- این گزارش به اطلاع کنفرانس عمومی یونسکو رسانده خواهد شد.

هشتم. عبارت انتقالی

ماده 31- رابطه با اعلان شاهکار های میراث فرهنگی شفاهی و ناملموس بشری

1- کمیته آنچه را پیش از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون در زمره «شاهکار های میراث فرهنگی شفاهی و ناملموس بشری» اعلان شده اند را در فهرست نمونه میراث فرهنگی ناملموس بشری خواهد گنجانید.

2- گنجاندن این اقلام در فهرست نمونه میراث فرهنگی ناملموس بشری معیارهای آتی ثبت را، که توسط کمیته و مطابق بند 2 ماده 16 تعیین خواهد شد، به هیچ وجه تحت الشعاع قرار نخواهد داد.

3- پس از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون هیچ اعلان دیگری نخواهد شد.

نهم. عبارات نهایی

ماده 32- تصویب، پذیرش یا تایید

1- این کنوانسیون مورد تصویب، پذیرش یا تایید کشورهای عضو یونسکو مطابق با روال قانونی آنها قرار خواهد گرفت.

2- اسناد تصویب، پذیرش یا موافقت به دبیر کل یونسکو سپرده خواهد شد.

ماده 33- الحاق

1- الحاق به این کنوانسیون برای همه کشورهای غیر عضو یونسکو؛ که کنفرانس عمومی یونسکو از آنها برای ملحق شدن به آن دعوت کرده است، آزاد خواهد بود.

2- - الحاق به این کنوانسیون برای سرزمین هایی نیز آزاد است که از خود مختاری داخلی کامل و به رسمیت شناخته شده توسط سازمان ملل برخوردارند اما استقلال کامل خود را مطابق قطعنامه (XV) 1514 مجمع عمومی به دست نیآورده اند، و در مسائل تحت پوشش این کنوانسیون، از صلاحیت، از جمله صلاحیت ورود به پیمان های مربوط به آن مسائل، برخوردار باشند.

3- سند الحاق به دبیر کل یونسکو سپرده خواهد شد.

ماده 34- لازم الاجراء شدن

این کنوانسیون سه ماه پس از تاریخ سپردن سی امین سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق، تنها در کشورهایی که اسناد مربوط به

ماده 35- نظام های ایالتی (فدرال) یا غیرمتمرکز

شرایط زیر شامل آن دسته از کشورهای متعهدی که دارای نظام ایالتی (فدرال) یا غیرمتمرکز هستند، می شود:

الف- در مورد مقررات این کنوانسیون، که اجرای آنها از اختیارات حوزه قضایی فدرال یا قوه مقننه مرکزی است، تعهدات دولت فدرال یا مرکزی همانند تعهدات کشورهای متعهد غیر فدرال خواهد بود؛

ب- در مورد مقررات این کنوانسیون، که اجرای آنها از اختیارات حوزه قضایی هر یک از ایالت ها، کشورها، استان ها یا کانتون های تشکیل دهنده حکومت فدرال است که برای اقدامات قانونی خود متعهد به نظام فدرال نیستند، دولت فدرال مقامات ذیصلاح اینگونه از ایالت ها، کشورها، استان ها یا کانتون ها را از مقررات مذکور آگاه و اتخاذ آنها را توصیه خواهد کرد.

ماده 36- خروج

- 1- هر کشور متعهد می تواند از این کنوانسیون خارج شود.
- 2- خروج از کنوانسیون باید طی یک سندی مکتوب اعلام شود که به دبیرکل یونسکو به سپرده خواهد شد.
- 3- خروج از کنوانسیون دوازده ماه پس از دریافت سند خروج انجام خواهد شد. خروج از کنوانسیون به هیچ وجه بر تعهدات مالی آن کشور متعهد که از کنوانسیون می شود، تا زمان لازم الاجرا شدن خروج تاثیر نخواهد داشت.

ماده 37- وظایف امین

دبیرکل یونسکو، به عنوان امین این کنوانسیون، کشورهای عضو آن سازمان، کشورهای غیر عضو سازمان مذکور در ماده 33 و نیز سازمان ملل متحد را از سپردن تمام اسناد اتخاذ، پذیرش، تایید یا الحاق مذکور در مواد 32 و 33، و در مورد خروج مذکور در ماده 36 آگاه خواهد کرد.

ماده 38- الحاقیه

- 1- هر کشور متعهد می تواند الحاقیه هایی را، به صورت کتبی و خطاب به دبیرکل، به این کنوانسیون پیشنهاد کند. دبیرکل چنین مکتوبی را میان تمام کشورهای متعهد توزیع خواهد کرد. چنانچه در طی شش ماه از تاریخ توزیع مکتوب، حداقل نیمی از کشورهای متعهد به این درخواست پاسخ مثبت دهند، دبیرکل آن پیشنهاد را جهت بحث و احیانا تصویب به جلسه بعدی مجمع عمومی ارائه خواهد کرد.

2- تصویب الحاقیه منوط به اکثریت آرای دو سوم کشورهای متعهد حاضر و رای دهنده خواهد بود.

3- الحاقیه این کنوانسیون پس از تصویب به کشورهای متعهد ارائه خواهند شد تا مورد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق قرار گیرند.

4- الحاقیه فقط در مورد کشورهای متعهدی لازم الاجرا خواهد بود که آن الحاقیه را تصویب کرده، پذیرفته، تایید کرده یا به آن ملحق شده اند که سه ماه پس از تاریخ سپردن اسناد مذکور در بند 3 این ماده توسط دو سوم کشورهای متعهد خواهد بود. پس از آن، هر کشور متعهدی که اصلاحی را تصویب کند، بپذیرد، تایید کند یا به آن ملحق شود، الحاقیه مذکور سه ماه پس از تاریخ سپردن اسناد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق توسط آن کشور متعهد، لازم الاجرا خواهد شد.

5- روال معین شده در بندهای 3 و 4 شامل الحاقیه های مربوط به ماده 5، که درباره تعداد کشورهای عضو کمیته است، نخواهد شد. این الحاقیه از هنگام تصویب لازم الاجرا خواهند شد.

6- هر کشوری که پس از لازم الاجرا شدن الحاقیه متعهد کنوانسیون شود، مطابق با بند 4 این ماده، در صورت عدم ابراز نظری متفاوت، به صورت زیر تلقی خواهد شد:

الف- متعهد این کنوانسیون در حالت اصلاح شده آن؛ و

ب- متعهد کنوانسیون اصلاح نشده در رابطه با هر کشور متعهدی که به این الحاقیه مقید نیست.

ماده 39- متون معتبر

این کنوانسیون به زبان های عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تنظیم شده و هر شش متن دارای اعتبار یکسان هستند.

ماده 40- ثبت

بنا بر ماده 102 منشور ملل متحد این کنوانسیون به درخواست دبیر کل یونسکو در دبیرخانه سازمان ملل متحد ثبت خواهد شد.

تمام شد در پاریس، به تاریخ سوم نوامبر 2003، در دو نسخه اصلی با امضای ریاست سی و دومین جلسه مجمع عمومی و امضای دبیرکل یونسکو. این دو نسخه به بایگانی یونسکو سپرده خواهد شد. رونوشت ها پس از گواهی شدن در همه کشورهای مذکور در ماده 32 و 33، و نیز در ملل متحد پخش خواهند شد.